

Sp. zn./Ident.:
Č.j.: BUR/4811/2013

Věc: Poskytnutí informace v souladu se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážený pane [REDAKCE],

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „Rada“) obdržela dne 5. listopadu 2013 pod č.j. 11016/2013 Vaši žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „žádost“), o jakou judikaturu Rada opírá svůj názor v případě projednání Vaší stížnosti na provozovatele vysílání CET 21 spol. s r.o.

Jednalo se o reportáž s názvem *Zima se blíží a pneuservisy se plní*, odvysílanou v rámci pořadu Televizní noviny dne 26. září 2013 na programu NOVA, kterou jste označil za nepravdivou. Reportáž informuje o tom, že od 1. listopadu musí mít automobily zimní pneumatiky, zatímco Vy uvádíte, že tato povinnost v zákoně uvedena není.

Jak jste již byl informován, Rada věc projednala na svém 19. zasedání, konaném ve dnech 15.–16. října 2013. Rada neshledala důvody k zahájení správního řízení z moci úřední.

V reportáži bylo skutečně uvedeno, že „podle zákona musí mít každý řidič na autě zimní pneumatiky od 1. listopadu“.

Rada ve své odpovědi ze dne 15. října 2013 (č.j. BUR/4499/2013, zn. 10877/2013/O) uvedla, že lze považovat za přípustné zjednodušení, pokud jsou v rámci zpravodajství podmínky zákona o silničním provozu (konkrétně § 40a zákona č. 361/2000 Sb.) shrnuty jako povinnost opatřovat vozy od listopadu zimními pneumatikami. To, jaká míra zjednodušení či faktické nepřesnosti ve zpravodajství zakládá podezření na spáchání správního deliktu, poměrně přesně upravuje aktuální judikatura, o kterou Rada opírá svou rozhodovací činnost.

Pokud jde o konkrétní judikáty, o jejichž uvedení nyní žádáte, při právní kvalifikaci věci byla Rada vedena mimo jiné názorem Městského soudu v Praze, který ve svém rozsudku č.j. 9 Ca 109/2009-29 ze dne 5. srpna 2009 uvedl následující:

Protože žalovaná shledala porušení povinnosti dle citovaného zákonného ustanovení v tom, že reportáž byla (i přes Radou uznanou pravdivost jejího obsahu) neobjektivní z důvodu neúplnosti a nepřesnosti některých prezentací v reportáži, je stěžejní otázkou přezkumu zákonitosti napadeného rozhodnutí to, zda v důsledku zjištěných neúplností a nepřesností reportáže skutečně došlo k porušení zásady objektivity a vyváženosti pořadu.

(...)

Soud přisvědčuje (...), že objektivním a vyváženým pořadem je pořad, který je věcný, nestranný, neutrální, nepředpojatý a v obecné rovině lze přitakat tomu, že k dosažení objektivity a vyváženosti pořadu, tedy k dosažení věcnosti, nestrannosti, neutrality a nepředpojatosti je zapotřebí, aby pořad sestával také z informací úplných a přesných. Nicméně nepřesnost či neúplnost reportáže nemusí vždy a v každém případě vyvolat neobjektivnost a nevyváženost vysílaného pořadu. Vyskytnou-li se ve

vysíláném pořadu určité nepřesnosti či neúplné informace, je v tom každém konkrétním případě nezbytné posoudit, zda tyto nedostatky jsou v rámci celého kontextu toku a charakteru poskytovaných informací a také smyslu pořadu způsobilé ovlivnit objektivitu a vyváženost pořadu a v jaké míře. O relevantní neúplnost a nepřesnost reportáže, která způsobí neobjektivitu pořadu, půjde zejména tam, kde obsahem reportáže bude nejednoznačné téma vyžadující a vyvolávající střet informací a účelem pořadu je porovnávání informací, tvrzení, či stanovisek respondentů, které se navzájem střetávají, doplňují, ověřují a vyargumentovávají.

Dále lze jmenovat rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR v Brně č.j. 7 As 20/2007-61 ze dne 19. června 2008. V rozsudku je mj. uvedeno:

Podle Nejvyššího správního soudu je třeba naplnění zákonného požadavku objektivitu a vyváženosti poskytovaných informací zkoumat ve vztahu k té části vysílání, která tvoří samostatný, a od ostatních částí vysílání oddělitelný, celek zabývající se určitým tématem. Z výše uvedeného vyplývá nejen povinnost provozovatele televizního vysílání odvíšlat relevantní informace v rámci takto vymezené části vysílání, ale i povinnost Rady zabývat se při hodnocení objektivitu a vyváženosti odvíšlaných informací předmětnou částí vysílání komplexně. Proto nelze vytrhávat jednotlivé odvíšlané informace, komentáře či vyjádření z celkového kontextu a samostatně je z hlediska objektivitu a vyváženosti hodnotit, aniž by byl takový postup Radou odůvodněn a aniž by se Rada vypořádala s dalšími, pro posouzení objektivitu a vyváženosti vysílání relevantními okolnostmi, jako např. s tím, co bylo hlavním tématem předmětné části vysílání, nakořik byla daná informace (vyjádření) v dané části vysílání zvýrazněna či naopak potlačena, jaký časový prostor je dané informaci ve vztahu k celkové délce předmětné části vysílání věnován atd.

Nejvyšší správní soud považoval za potřebné poukázat na to, že svou roli v posouzení případu hraje roli skutečnost, že reportáž byla odvíšlána v rámci hlavního zpravodajského pořadu stěžovatelky [tj. provozovatele vysílání], ve kterém je dán každému tématu poměrně malý časový prostor a kde cílem jednotlivých příspěvků je poskytnout základní informace k danému tématu a nakořik jeho podrobný a důkladný rozbor. Určitá míra zjednodušení (zkratkovitosti) je tedy v pořadu tohoto typu nutná a tolerovatelná.

Dále je třeba poukázat na rozsudek Městského soudu v Praze 9 Ca 109/2009, který zdůraznil, že Rada při posuzování objektivního a vyváženého informování musí vždy přihlížet k míře a charakteru neúplnosti a nepřesnosti informování, jelikož zdaleka ne každá nepřesnost je správním deliktem. Podstatný je zejména stupeň nebezpečnosti jednání.

V tomto kontextu je ještě třeba zmínit rozsudek Městského soudu 11 A 93/2010, který konstatoval: „Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, zejména ve vztahu k námitkám žalobce, pokud žalovanému vytýká, že dostatečně neposuzoval míru společenské nebezpečnosti jednání žalobce. Aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu, a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.“

Věříme, že Vám tyto informace budou k užítku a poskytnou Vám detailnější představu o dané problematice.

S pozdravem

V Praze dne: 7.11.2013

JUDr. Kateřina Kalistová
předsedkyně Rady
pro rozhlasové a televizní vysílání

Digitally signed by JUDr. Kateřina Kalistová
Date: 2013.11.19 16:07:03 +01:00
Reason: Podpis dokumentu
Location: Praha